

satsen afskaffet for alle andre end de helt nyuddannede. Da dette ikke kan lade sig gøre, vil mindretallet medvirke til, at de værste uretfærdigheder afskaffes.

Mindretallet indstiller derfor lovforslaget til vedtagelse med de af Socialistisk Folkeparti stillede og tiltrådte ændringsforslag.

Et tredje mindretal (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til forkastelse ved 3. behandling.

Det er væsentligt, at ændringer af dagpengesystemet vil medføre, at dagpengesystemets ledighedsskabende egenskaber ophæves. Således er reguleringer af satser og lignende reelt irrelevante med hensyn til ledighedsproblematikken.

Dagpengesystemet lider af nogle store strukturelle fejl og ulemper, der i mange tilfælde ødelægger incitamentet til at søge varig beskæftigelse. F.eks. har OECD ved flere lejligheder påtalt, at indretningen af det danske dagpengesystem permanent skaber ledighed. OECD har beskrevet, at det danske sociale kompleks og dagpengesystemet skaber en »afhængighedskultur«.

Dagpengesystemet, der hovedsagelig er offentligt finansieret, skaber specielt ledighed blandt de laveste indkomstgrupper. Forskellige undersøgelser, heriblandt en, foretaget af professor Nina Smith fra Århus Universitet, 1989, påviser, at dagpengesystemet reelt medfører en politisk fastsat minimumsløn for lavindkomstgrupperne. Dette bevirker, at disse indkomstgrupper bliver udsat for ledighed eller får forøget ledighedsrisiko. Det er således kun meget få ledige i lavindkomstgrupperne, der er villige til at påtage sig et arbejde til en lønning, der er lavere end dagpengesatsen.

Dagpengesystemets struktur skaber en skadelig og ledighedsskabende stivhed og ufleksibilitet i løntilpasningerne.

Løsningen på dette problem er en ændring af dagpengesystemets struktur. Det mest hensigtsmæssige ville være, om dagpengesystemet i langt højere grad kunne fungere som et privat forsikringsssystem. Herved ville der kunne skabes sammenhæng mellem ledighedsfrekvens, ledighedsrisiko og størrelsen på arbejdsløshedsforsikringsydelse.

Det foreliggende lovforslag ændrer ikke på de strukturelle forhold, der virker ledigheds-

skabende, derfor kan Fremskridtspartiet ikke medvirke til at vedtage lovforslaget.

Ændringsforslag

Til § 1

Af *arbejdsministeren*, tiltrådt af et flertal (S, SF, CD, RV og KRF):

1) Nr. 5 udgår.

2) I den under nr. 8 foreslåede affattelse af § 75 h indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Et medlem optjener endvidere ret til ferie med feriedagpenge på grundlag af perioder, for hvilke medlemmet har fået udbetalt dagpenge fra kommunen i henhold til lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel, men ikke har optjent ret til ferie med feriegodtgørelse eller løn.«

Stk. 2-5 bliver herefter stk. 3-6.

Af et mindretal (SF):

3) I den under nr. 8 foreslåede affattelse af § 75 h affattes stk. 2, nr. 1, således:

»1) a. Er optagelsen sket før 1. oktober i et ferieår, har medlemmet ret til 5 uger med feriedagpenge i dette ferieår. Er optagelsen sket senere end dette, men før 1. januar i et ferieår, har medlemmet ret til 3 uger med feriedagpenge i dette ferieår.

b. Er optagelsen sket før 1. januar i et ferieår, optjener medlemmet endvidere ret til ferie med feriedagpenge i det følgende ferieår på grundlag af de perioder, der er nævnt i stk. 1 tillagt perioden fra 1. januar i optagelsesåret til og med dagen før den dag, hvor dagpengereetten indtræffer, dog højst 12 måneder.«

4) I den under nr. 8 foreslåede affattelse af § 75 h, stk. 2, nr. 2, ændres »3« til: »5«.

Af *arbejdsministeren*, tiltrådt af et flertal (S, SF, CD, RV og KRF):

5) I den under nr. 8 foreslåede affattelse af § 75 h affattes stk. 5, der bliver stk. 6, således: